

על מצבת חנה דבורה בת שמואל צבי הירש

חץ פתאום חלף את הבית וימלאהו בכי וצעקת שבר
נערה בת תשע עשרה שנה הובלה משם פה עלי קבר
הר הקברים ירגז תחתיו לתרדת קול וצקת הוריה
דמעות עיניהם התערבנה פה בתוך דמי נעוריה
באין אונים יקונן אב אובר ואם שכולה מר צורחת
ועמקה בוכים ששת אחים ותאניה תענה אחות אחת
רעותיה עולות פה לתנות לבת עולה על כלנה
הה כבודה פנימה! תומכת בית כאשת חיל זקנה
בתפארת בנות לא בחרת אף לשון וספר מגמת פניה
שם ויד לך בלשונות ואף ללשון עמנו נשאת עיניה
מאירת בית אביך! מיום ליום עלית פסהר בחדש
ותתפלל חנה ותשר דבורה בקראף שירי ספרי קדש
אזה שושנה! עליך עוד לא פתחת ואיך פתאום נפתח קברך
לעת קוינו כי תכסף חפת רקמה ויכסף גל עפרך.
צפינו כי תעלי חיש בית ה', ותעלי פה על ההרים
בעוד שמך נכון לצאת בן החיים והנה נחרת בין הקברים
יצאת מבית אב, לא לבית איש, כי אם לבית עולםך
הן יזכור רוחך שם כל ביתך כמו לא נשפח דבר מעמך

(אברהם דובער לבנון הכהן, אבני בכות- שירי שפת קדש)